

relsen af virksomheder og for brancher. Og så kan man også her sige: Er det så godt nok?

Kvinder udgør 34 pct. af lederne i engros- og detailhandelsvirksomheder. Skal branchen så læne sig tilbage? Næh, det fortæller bare, at inden for nogle brancher er 25 pct. kvinder faktisk et uambitiøst mål.

I andre brancher er det modsat. F.eks. er 25 pct. kvinder i bestyrelserne og ledelserne i energi- og byggesektoren efter min bedste overbevisning urealistisk. Kvinder udgør i dag 2 pct. af ledelserne i bygge- og anlægsvirksomheder, men de udgør også kun 2 pct. af murerens og 15 pct. af bygningskonstruktørernes ledelser. Her vil et mål på 25 pct. kvinder på 5 år være nærmest umuligt at nå, for det hænger jo sammen med, hvilke uddannelser kvinder og mænd tager, og der er alt andet lige større chance for, at man bliver leder inden for byggebranchen, hvis man er bygningskonstruktør, end hvis man er cand.mag.

Det handler jo ikke om at undskylde virksomheder med få kvinder i ledelsen. 2 pct. kvindelige ledere i byggebranchen er selvfølgelig ikke godt nok. De skal stadig stræbe efter at få balance mellem andelen af kvinder og mænd i ledelsen. Men i modsætning til SF vil jeg hellere have, at virksomhederne selv fastsætter realistiske, men nok så ambitiøse mål for andelen af kvinder i ledelser og bestyrelser, end at det er Folketinget, der skal diktere 25 pct. som værende nok kvinder i ledelsen.

Målene skal fastsættes ud fra den virkelighed, virksomhederne befinder sig i. Hvis man har alle kvinderne siddende i montagen, mens mændene er ledere, ja, så kan der godt være meget langt til at have 25 pct. kvinder i ledelsen om 5 år, mens det er et realistisk mål for virksomheder, hvor kvinder udgør halvdelen af ledertalenterne.

Den anden del af forslaget går på, at det skulle være pengene, der afholder virksomhederne fra at få flere kvinder i ledelse. Det tror jeg ikke på. Hvis de vil have flere kvindelige ledere og dermed også en bedre forretning, ja, så må de netop investere i fremtiden. Det er ikke et barmhjertighedsprojekt for kvinder, men god, solid business at sikre sig de dygtige, talentfulde kvinder til lederjobbene.

Der er allerede god mulighed for at søge både nationale og internationale midler til projekter om kvinder og ledelse, hvis man vil sætte ekstra turbo på. Ligestillingsafdelingen har f.eks. selv deltaget i et EU-finansieret projekt sammen med

Nykredit, Finansforbundet, SAS og Dansk Industri. Der er gode muligheder for støtte til dem, der ønsker at søge. Og derfor ser jeg ingen grund til at skabe en ny pulje, der kun vil gøre den forskel, at der bliver noget ekstra administration.

Men hvis forslaget dækker over manglende kendskab til de eksisterende puljer, ja, så er det måske værd at sætte ind dér. Derfor vil jeg undersøge muligheden for at lave en oversigt på Ligestillingsafdelingens hjemmeside over de puljer, der vil være relevante i den her sammenhæng.

Jeg vil slutte med at sige, at lige så enig jeg er med forslagsstillerne i, at der mangler kvinder i toppen af dansk erhvervsliv, lige så uenig er jeg i metoden, som er foreslået her.

Flere kvinder i ledelsen i private virksomheder kræver mere og andet end kvoter. Det kræver, at vi får nedbrudt det kønsopdelte uddannelsesvalg og det kønsopdelte arbejdsmarked, og det kræver, at den enkelte virksomhed sætter mål efter den situation, de befinder sig i, med hensyn til talentmasse, kønsfordeling blandt de ansatte og den nuværende andel af kvinder i ledelsen. Derfor er charteret med sine differentierede måltal et middel til fremgang. Det mener jeg ikke at en fast fjerdedelskvote er. Så af de årsager kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu er det jo en kendt sag, at ligestillingsministeren ikke er interesseret i at lave lovgivning på ligestillingsområdet. Men jeg er simpelt hen nødt til at spørge, hvad ministeren har tænkt sig at gøre, når det nu viser sig, at heller ikke charteret bevirker, at der kommer mærkbart flere kvinder i ledelse. For i de år, hvor regeringen har siddet, og såmænd også før, er der jo ikke sket nogen positiv udvikling på det her område.

Kl. 14.35

Jeg vil sige, at det ikke kun udgør et økonomisk problem for virksomhederne. Må ministeren ikke erkende, at det er rigtigt, at det også udgør et demokratisk problem, i og med at der er mange ting i denne verden, der også bestemmes af erhvervslivet, og når det kun er mænd, der sidder i toppen af erhvervslivet, så bliver det også mænd, der bestemmer? Hvad vil ministeren gøre om 3 år, når det har vist sig, at charteret ikke virker efter hensigten?